

روایی و پایایی پرسشنامه خشونت سایبری برای نوجوانان (CYBA)

چکیده

جرائم مجازی یا سایبری، یک مسئله در حال رشد و نگران کننده، به خصوص اگر پای افراد نابالغ و کم سن و سال در میان باشد، محسوب می‌شود. خشونت سایبری به ویژه در میان نوجوانان می‌تواند منجر به عواقب حقوقی و روانی منفی برای افراد درگیر شود. از این روی، داشتن ابزاری برای تشخیص زود هنگام این رویدادها و درک مسئله برای پیشنهاد شیوه‌های کارآمد و مؤثر برای پیشگیری و درمان، از اهمیت زیادی برخوردار است. هدف این مقاله، طراحی یک پرسشنامه خشونت سایبری برای نوجوانان (CYBA)، ارزیابی میزان انجام رفتارهای خشونت آمیز توسط پاسخگویان از طریق موبایل و یا اینترنت و تحلیل پایایی و روایی عاملی و معیار امتیازات آن‌ها در یک نمونه از نوجوانان از منطقه آستوریاس اسپانیا می‌باشد. CYBA بین 3148 نوجوان با سن بین 12 و 18 سال همراه با سه پرسش نامه خود گزارشی برای اندازه گیری خشونت در مدرسه، تکانشگری و همدلی توزیع شد. در خصوص روایی عاملی، مدلی که به بهترین شکل نمایانگر ساختار CYBA باشد متشکل از سه عامل (جعل هویت، خشونت سایبری جنسی تصویری و خشونت سایبری کلامی و انزوا) و چهار شاخص اضافی خشونت سایبری تصویری- مسخره کردن و به اشتراک گذاشتن فیلم‌های خشن است. در رابطه با روایی معیار، امتیاز مربوط به CYBA همبستگی مثبتی با خشونت در مدرسه و تکانشگری و همبستگی منفی با همدلی دارد. به همین ترتیب خشونت سایبری با این سه متغیر بر طبق شواهد تجربی قبلی همبستگی دارد. پایایی امتیازات مربوط به هر گویه و عامل CYBA کافی است. از این روی، CYBA یک شاخص معتبر و قابل اطمینان برای اندازه گیری خشونت سایبری در نوجوانان است.

کلمات کلیدی: پرسش نامه، خشونت سایبری، نوجوانی، ارزیابی

مقدمه

پیشرفت و توسعه سریع دستگاه‌ها و نرم افزارهای الکترونیکی ارتباطی، اخیراً منجر به تغییر شیوه‌های جامعه پذیری نوجوانان شده است. استفاده از این روش‌های برقراری ارتباط عملاً در میان نوجوانان در کشورهای پیشرفته از نظر فناوری بسیار رایج است. در اسپانیا، 90.3 درصد کودکان زیر 15 سال دارای موبایل هستند و

90 درصد آن‌ها حداقل در یک شبکه اجتماعی دارای صفحه شخصی هستند. این درصدها مشابه با درصدهای مربوط به سایر کشورهای اروپایی نظیر فرانسه، ایرلند و سوئد است. علی‌رغم مزایای این ابزارها برای ایجاد دوستی‌های جدید و یا حفظ تماس و ارتباط با خانواده یا دوستان، آن‌ها دارای خطرات بالقوه قابل توجهی هستند.

گاهی مواقع، نوجوانان از مزیت ناشناس ماندن در فضای مجازی برای آزار و اذیت و حتی آسیب زدن به سایر نوجوانان سو استفاده می‌کنند. اصطلاح خشونت سایبری معمولاً اشاره به این نوع رفتار دارد. خشونت یا تجاوز از طریق ابزارهای الکترونیکی حتی می‌تواند بسیار جدی‌تر و شدیدتر از خشونت چهره به چهره باشد. این خشونت می‌تواند در هر زمان از روز اتفاق بیفتد و فوراً در میان افراد گسترش یابد و چون این خشونت و تجاوز به صورت از راه دور رخ می‌دهد، متجاوزان و مجرمان، آثار منفی خشونت و تجاوز را نسبت به قربانی خود ندیده و این مانع از ایجاد همدلی شده و در نتیجه موجب افزایش تکرار جنایت می‌شود.

خشونت و تجاوز سایبری در میان نوجوانان در بسیاری از کشورها رخ داده و یک مسئله بین‌المللی محسوب می‌شود. با این حال، درصد نوجوانانی که در این کارها فعالیت می‌کنند بسته به تعریف از خشونت مجازی، نمونه و روش مورد استفاده برای تحلیل متغیر است. یک مطالعه اخیر در اسپانیا بر اساس نمونه بزرگی از شرکت‌کننده‌های اسپانیایی، برآورد کرده است که 4.2 درصد دانش‌آموزان در مقطع راهنمایی از طریق نرم افزارهای صوتی یا تصویری موبایل اقدام به سو استفاده علیه همسالان خود (ضبط رفتارهای صوتی یا ویدئویی) کرده‌اند. 3.4 درصد آن‌ها اعتراف کرده‌اند که از این فیلم‌ها برای تحت فشار گذاشتن و تهدید آن‌ها استفاده کرده‌اند. 4.6 درصد آن‌ها پیام‌هایی را در اینترنت و یا از طریق موبایل ارسال کرده بودند که در آن به همسالان خود توهین کرده، و یا آن‌ها را تهدید، آزار و اذیت و یا ترسانده بودند و 3.8 درصد آن‌ها تصاویری را در اینترنت و موبایل از دوستان خود برای تهدید و تحت فشار گذاشتن آن‌ها منتشر کرده بودند.

خشونت یا تجاوز سایبری می‌تواند منجر به عواقب منفی جدی در رشد نوجوانان نه تنها در میان قربانیان، بلکه در میان خود متجاوزان شود. در قربانیان، این می‌تواند منجر به بروز علائم افسردگی و خودکشی در اغلب موارد شود. در متجاوزان، رفتار آن‌ها به شدت تقویت شده و لذا یک الگوی عمومی‌تر از یک رفتار ضد اجتماعی در آن‌ها ایجاد می‌شود. مطالعات قبلی نشان داده‌اند که خشونت و تجاوز سایبری بخشی از یک الگوی بزرگ‌تر از رفتارهای

با همدلی پایین، کمبود قابلیت کنترل نفس و ظهور سایر رفتارهای ضد اجتماعی در دنیای واقعی از جمله سرقت و خشونت در مدرسه است.

علاوه بر این اثرات و عواقب رفتاری و روانی، خشونت و تجاوز سایبری می‌تواند شامل عواقب حقوقی و قانونی باشد. بسیاری از رفتارهایی که معرف خشونت و تجاوز سایبری هستند، در بسیاری از کشورها جرائم کیفری محسوب می‌شوند. در اسپانیا، حقوق جزا، رفتارهای زیر را مصداق جرم طبقه بندی می‌کند: تهدید، ارباب، تهمت، کلاهبرداری تلفنی یا اینترنتی از افراد زیر 16 سال برای دست یابی به اهداف پورنوگرافی، و یا جرائم علیه حریم خصوصی (برای مثال، دست یابی به پیام‌های شخصی قربانی بدون رضایت او، دسترسی به داده‌های حریم خصوصی و به اشتراک گذاری آن‌ها یا افشای تصاویر شخص دیگر بدون اجازه او). بر طبق قانون اساسی 2000/5، 12 ژانویه، کنترل مسئولیت جزایی و کیفری افراد کم سن و سال، در صورتی که فرد نابالغ بین 14 و 18 سال داشته باشد، بایستی با استفاده از اقدامات اصلاحی و تأدیبی با هدف توانبخشی (نظیر ارائه فعالیت‌های خدمات اجتماعی، شرکت در مراکز مراقبت‌های روزانه یا نهادینه سازی در مراکز بازپروری) به جای مجازات‌های تعیین شده برای افراد بزرگ سال (نظیر زندان یا جریمه) صورت گیرد. اذیت و آزار افراد زیر 14 سال ممکن است از نظر حقوقی قابل قبول نباشد و دولت بایستی از طریق خدمات اجتماعی، اقداماتی را برای کنترل، بازپروری و حفاظت از آن‌ها در صورت کوتاهی خانواده‌ها توسعه دهد. خانواده‌های با کودکان کم سن و سال دارای مسئولیت مدنی هستند که ناشی از عمل مرتکب شده است. با این حال، طیف وسیعی از خشونت‌های سایبری در نوجوانی می‌تواند دارای یک راه حل آموزشی در خانواده و محیط‌های مدرسه قبل از تبدیل شدن آن به یک موضوع کیفری باشند.

از این روی، درک این نوع جدید از خشونت و نیز شناسایی زود هنگام این اقدامات برای به حداقل رساندن عواقب زیان بار حقوقی و روانی، مهم است. این فرایند مستلزم ابزارهای ارزیابی مناسبی است. چون خشونت و تجاوز سایبری در محیط مجازی و نیز خصوصی رخ می‌دهد، تشخیص آن از طریق مشاهده و یا مشاوره مستقیم با معلمان و اعضای خانواده می‌تواند سخت باشد. حتی مصاحبه‌ها یا گروه‌های تمرکز با نوجوانان می‌تواند بی ثمر باشد زیرا شرکت کنندگان فاقد آگاهی از رخداد عا بوده و یا این که از گزارش و اذعان به موارد خاص تجاوز و خشونت سایبری، به خصوص موارد با ماهیت جدی، ترس و شرم دارند. از این روی کاربرد خود گزارشات

ناشناس که در آن از نوجوانان در مورد میزان انجام خشونت سایبری یا میزان رنج بردن از آن پرسیده می‌شود می‌تواند مناسب‌تر باشد به علاوه، خود گزارشات به عنوان یک پرسش نامه غربالگری قابل مدیریت باشد زیرا آن‌ها قادر به ارزیابی سریع بسیاری از افراد می‌شوند و نیز امکان کد گذاری و تحلیل اطلاعات کسب شده را نسبت به سایر فنون نظیر مشاهده، مصاحبه، یا گروه‌های تمرکز به طور آسان‌تری فراهم می‌کنند و نیز به طور جمعی و ناشناس به کار برده شده و موجب افزایش دادن پاسخ‌های صادقانه از طریق شرکت کنندگان می‌شود. برای این که خود گزارش‌ها مفید باشند پرسش نامه‌های آن‌ها بایستی معتبر و قابل اطمینان باشند. در سال‌های اخیر، برخی خود گزارش‌ها منتشر شده‌اند که برای ارزیابی میزان ارتکاب خشونت از طریق تلفن یا اینترنت طراحی شده و با نوجوانان ارزشیابی می‌شوند. پرسش نامه‌ها و خود گزارشات ارزشیابی شده در اسپانیا بسیار نادر هستند و گویه‌های مربوط به خشونت سایبری تنها در بر گیرنده یک عامل می‌باشند. هر دوی پرسش نامه پروژه مداخله زورگویی مجازی اروپا (ECIQP) طراحی شده توسط دل ری و همکاران (2015) و پرسش نامه زورگویی مجازی (CBQ) طراحی شده توسط گومز-گادیکس، ویلا جرج و کالوت (2014) شامل دو فاکتور (خشونت مجازی و قربانی کردن مجازی) و آزمون زورگویی مجازی (گراگیدروبیل 2013) شامل سه فاکتور (قربانی کردن، خشونت و مشاهده) هستند. این خود مطابق با خود گزارش‌های اعتبار سنجی شده دیگر در سطح بین‌المللی است: مقیاس زورگویی مجازی (CS) طراحی شده توسط منسینی، ناسنتینی و کالوسی (2011) شامل دو فاکتور (خشونت سایبری و قربانی کردن سایبری)، زیر مقیاس خشونت مجازی میان دانش آموزان که توسط خیمنز، کاستیلو و سیترناس (2012) طراحی شده است شامل دو فاکتور (خشونت‌های مجازی انجام شده یا مشاهده شده و قربانی کردن از طریق خشونت مجازی)، مقیاس زورگویی به همسالان چند بعدی (MPVS-RB) طراحی شده توسط بتس، هوستون و استیر (2015) که شامل یک فاکتور متشکل از رفتارهای خشونت سایبری بوده و بقیه مربوط به خشونت آفلاین می‌باشد و مقیاس خشونت سایبری پرسش نامه زورگویی مجازی اصلاح شده (RCBI) طراحی شده توسط توپگوواردور بیکگر (2010) دارای ساختار تک فاکتوره می‌باشند.

با این وجود، از دیدگاه عملی، توانایی اندازه‌گیری و سنجش انواع متفاوتی از خشونت‌های مجازی بدون نیاز به ارائه امتیاز برای هر یک از شاخص‌های قابل مشاهده (گویه‌ها) بی‌این مقیاس‌ها را ارزیابی می‌کنند می‌تواند جالب باشد. به علاوه، این احتمال که پاسخ‌های نوجوانان بیانگر انواع متفاوت خشونت‌های سایبری است، می‌تواند

دارای اهمیت نظری باشد زیرا شواهد تجربی را برای تعریف و تعیین ساختار ارائه کند. هیچ یک از پرسش نامه‌های ارزیابی شده که در اسپانیا اعتبار سنجی شده‌اند دارای یک ساختار چند عاملی نمی‌باشند، با این حال مثال‌هایی در این رابطه در کشورهای دیگر نیز وجود دارد. این موارد شامل مقیاس زورگویی اینترنتی E-BS توسط لام و لی (2013)، که متشکل از دو فاکتور است (خفیف و شدید)، مقیاس خشونت سایبری از مقیاس زورگویی و قربانی سایبری (CBVS) طراحی شده توسط ستین، یمن و پکر (2011) که شامل سه فاکتور است (زورگویی کلامی سایبری، اختفای هویت و جعل و کلاهبرداری سایبری) و یا مقیاس‌های قربانی کردن سایبری- زورگویی سایبری (FCBVS) طراحی شده توسط پالادینو، ناسینتینی و منستینی (2015) که در آن مقیاس خشونت سایبری متشکل از چهار فاکتور است (کتبی- کلامی، بصری، جعل هویت وانزوا)، هستند. هیچ یک از این سه پرسش نامه در اسپانیا اعتبار سنجی نشده‌اند.

از این روی این مطالعه تلاش می‌کند تا یک مقیاس (پرسش نامه) خود گزارشی را برای اندازه گیری خشونت سایبری در نوجوانان از یک مدل چند فاکتوره ایجاد کند. در میان انواع مختلف ساختارهای فاکتوریل، طبقه بندی بر اساس سطح شدت (لام و لی 2013) می‌تواند ذهنی و قابل بحث باشد زیرا هر فرد می‌تواند شدت یک حادثه را به طور متفاوتی تجربه کند. در واقع، استفاده از نوع خشونت به عنوان یک معیار می‌تواند مطلوب باشد. در این خصوص، طرح پیشنهادی ناستینی و همکاران (2010) به عنوان یک منبع و مرجع در نظر گرفته شده است که به طور تجربی با اعتبار سنجی مقیاس‌های FCBVS با نوجوانان ایتالیایی تأیید شده است (پالادینو و همکاران 2015). بنا بر این، هدف این مقاله، طراحی یک پرسشنامه خشونت سایبری برای نوجوانان (CYBA)، ارزیابی میزان انجام رفتارهای خشونت آمیز توسط پاسخگویان از طریق موبایل و یا اینترنت و تحلیل پایایی و روایی عاملی و معیار امتیازات آن‌ها در یک نمونه از نوجوانان از منطقه آستوریاس اسپانیا می‌باشد. دو هدف فرعی این مطالعه، بیانگر این هدف کلی هستند. اول، شناسایی ساختار عاملی (فاکتوریل) که به بهترین شکل بیانگر داده های بدست آمده با کاربرد پرسش نامه باشد. یک مدل چند عاملی که بر گرفته از مدل پیشنهادی توسط ناستینی و همکاران (2010) است برآزش خوبی با داده‌ها داشته و دارای روایی افتراقی کافی است و می‌تواند تولید امتیازات قابل اطمینان از حیث همسانی درونی عوامل و معرف بودن هر گویه از حیث ساختاری که در آن واقع شده است کند. دومین هدف، تحلیل روایی معیار است. امتیازات مربوط به عوامل CYBA همبستگی مثبتی

با خشونتها در مدرسه و تکانشگری و همبستگی منفی با همدلی دارند زیرا تحقیقات قبلی نشان می‌دهد که این سه متغیر با خشونت سایبری همبستگی دارند.

بحث

هدف این مقاله، طراحی یک پرسشنامه خود گزارشی برای نوجوانان (CYBA)، جهت ارزیابی میزان انجام رفتارهای خشونت آمیز توسط پاسخگویان از طریق موبایل و یا اینترنت و اعتبار سنجی آن‌ها در میان یک نمونه از نوجوانان از منطقه آستوریاس اسپانیا می‌باشد. نتایج بدست آمده نشان داد که CYBA دارای صحت آماری کافی برای استفاده برای اهدافی که براساس آن طراحی شده است می‌باشد.

اولین هدف ویژه این مطالعه، شناسایی ساختار عاملی‌ای است که به بهترین شکل بیانگر داده‌های بدست آمده از طریق پیاده سازی پرسش نامه باشد. همان طور که فرض شده بود، مدلی که بهترین برازش را با داده‌ها داشته باشد مدلی چند عاملی است. با این حال، مدل شش فاکتوره پیشنهادی یک همبستگی بسیار بالایی را بین امتیازات برخی عوامل نشان داد. مدل تست شده که به بهترین شکل بیانگر داده‌های بدست آمده با روایی افتراقی کافی است، متشکل از سه عامل (جعل هویت، قربانی کردن سایبری جنسی- تصویری و قربانی کردن سایبری کلامی و انزوا) می‌باشد که در آن چهارشاخص اضافی خشونت سایبری تصویری- مسخره کردن و به اشتراک گذاشتن فیلم‌های خشن از مدل استخراج شده و به عنوان شاخص‌های مکمل در نظر گرفته می‌شوند. پرسش نامه‌های قبلاً اعتبار سنجی شده در اسپانیا دارای چهار ساختار می‌باشد که در آن خشونت سایبری متشکل از یک عامل است. از این روی، امتیاز کلی مربوط به خشونت سایبری می‌تواند با استفاده از امتیازات خاص مربوط به هر شاخص یا گویه بدست بیاید. با این حال، نتایج بدست آمده در این مطالعه، شواهد تجربی را برای این ایده ارائه می‌کند که مبنی بر آن ساختار خشونت سایبری متشکل از انواع با همبستگی معنی دار و مجزا بوده و توجیه کننده مجموعه‌ای از امتیازات برای این انواع و نیز برای هر شاخص قابل مشاهده است (گویه). سایر پرسشنامه‌های منتشر شده در عرصه بین المللی شامل ساختارهای چند عاملی است. با این حال، CYBA از این پرسش نامه‌ها از نظر نوع خشونت سایبری مورد ارزیابی و نیز شاخص‌های قابل مشاهده‌ای که تعریف می‌کند متفاوت است. مشابه با CYBA، این سه پرسش نامه شامل گویه‌های مربوط به خشونت سایبری مجازی بوده و دومورد از آن‌ها شامل گویه‌های مربوط به جعل هویت هستند. با این حال تنها CYBA یک امتیاز خاص مربوط به خشونت سایبری

بصری با ماهیت جنسی را ارائه می‌کند که متفاوت از سایر شاخص‌های خشونت سایبری بصری مربوط به آزار و اذیت و خشونت فیزیکی می‌باشد. به علاوه، تنها CYBA و مقیاس مربوط به خشونت سایبری توسط پالادینو و همکاران (2015) شامل گویه‌های مربوط به انزوای آنلاین است. نتایج بدست آمده در این مطالعه برخلاف نتایج بدست آمده توسط پالادینو و همکاران (2015)، توجیه کننده در نظر گرفتن انزوا و طرد شدگی آنلاین به صورت یک نوع خشونت سایبری متفاوت از خشونت سایبری کلامی نمی‌باشد. تجزیه تحلیل پایایی موید اهمیت مدل سه فاکتوره می‌باشد. شاخصهای همسانی درونی امتیازات بدست آمده برای هر فاکتور یا نوع خشونت سایبری نشان می‌دهد که گویه‌ها یا شاخص‌های قابل مشاهده که شکل دهنده آن‌هاست، متغیر پنهان یکسانی را اندازه گیری می‌کنند. به علاوه، همبستگی چندگانه هر گویه نشان می‌دهد که همه شاخص‌های مورد استفاده برای اندازه گیری نوع خشونت سایبری اهمیت دارند.

دومین هدف اختصاصی و ویژه این مطالعه، تجزیه تحلیل روانی معیار یا روانی ملاکی آزمون است. همان طور که فرض شده بود، امتیازات بدست آمده با CYBA دارای همبستگی معنی دار آماری با سه متغیر خارجی است که بر طبق شواهد قبلی، با خشونت سایبری در نوجوانی همبستگی دارد. امتیازات مربوط به CYBA همبستگی مثبتی با فراوانی و تعداد گزارش‌های نوجوانان مبنی بر مورد حمله قرار دادن همکلاسی‌ها در مدرسه و تعداد دفعات انجام رفتار تکانشگری داشته و همبستگی منفی با همدلی دارد. این نتایج با نتایج ارائه شده در مقاله مروری اخیر توسط بادلری و همکاران (2015) همخوانی دارند. مشابه با این مطالعه، مقاله فوق به این نتیجه رسیده است که متغیری که بیشترین ارتباط را با خشونت سایبری در دوره نوجوانی دارد، ارتکاب جرم در یک شرایط واقعی می‌باشد.

این مطالعه دارای پیامدها و اهمیت کاربردی و نظری متعددی می‌باشد. از دیدگاه نظری، این مطالعه شواهد تجربی‌ای را ارائه می‌کند که به تعیین مفهوم خشونت مجازی در نوجوانی، تمایز انواع خشونت‌ها و شناسایی شاخص‌های قابل مشاهده معرف کمک می‌کند. نتایج بدست آمده موید فرضیه ماهیت چند عاملی خشونت مجازی در نوجوانی و مناسب بودن شاخص‌های قابل مشاهده در CYBA است. از دیدگاه کاربردی، این پرسش نامه ابزاری برای متخصصان و دانشمندان علم روان شناسی برای ارزیابی خشونت سایبری است زیرا پیاده سازی، کدگذاری و تحلیل آن آسان است، از نظر اقتصادی و زمانی مقرون به صرفه‌تر از سایر روش‌های ارزیابی می‌باشد و

دارای ویژگیهای متریک کافی است. در شرایط مدرسه، CYBA، یک شاخص غربالگری برای تشخیص خشونت سایبری درمیان نوجوانان می‌باشد. تشخیص زودهنگام همراه با درمان آموزشی، می‌تواند از ایجاد یک مسئله جنایی پیشگیری کند. در زمینه عدالت مربوط به نوجوانان، CYBA به تحلیل تکامل خشونت سایبری (این که آیا در دوره بزرگ سالی ادامه می‌یابد یا متوقف می‌شود، و با این که به نوع دیگری از فعالیت کیفری تبدیل می‌شود) و عوامل خطر اصلی آن برای طراحی مداخله‌های پیش‌گیرانه در هر دو مقیاس مدرسه و جامعه و پیشبرد درمان افراد بزهکار می‌پردازد. رابطه مشاهده شده در این مطالعه و مطالعات قبلی (بالدري و همکاران 2015) بین خشونت سایبری و سه معیار خارجی تحلیل شده‌نشان می‌دهد که استفاده از خود گزارشی توسعه همدلی و خود کنترلی رفتاری و نیز پیش‌گیری از خشونت درمیان دانش‌آموزان در محیط‌های آموزشی، به پیشگیری و درمان خشونت سایبری در نوجوانی کمک می‌کند. از این روی، این مطالعه، بررسی خشونت سایبری را در نوجوانی پیشنهاد می‌کند. این مطالعه دارای محدودیت‌هایی است که به سه مورد از آن‌ها اشاره شده است: اول، چون CYBA یک ابزار خود گزارشی است، نتایج می‌تواند تحت تأثیر اربیبی پاسخ نظیر مقبولیت اجتماعی یا تحریف قرار گیرد. در آینده، CYBA می‌تواند شامل یک مقیاس برای صداقت باشد. دوماً، خشونت در مدرسه، تکانشگری و همدلی با استفاده از خود گزارش‌های توسعه یافته ارزیابی شده است. اگرچه ویژگی‌های متریک آن در نمونه تحلیل شده در این مطالعه کافی بوده است، با این حال استفاده از شاخص‌هایی که امتیازات آن‌ها قبلاً در جمعیت نوجوان اسپانیا اعتبار سنجی شده است مطلوب می‌باشد. در نهایت، CYBA با یک نمونه بزرگ و تصادفی تست شده است با این حال از یک جمعیت خاص گرفته شده و محدود به گروه‌های سنی خاص و مناطق جغرافیایی خاص است. به این ترتیب، هر گونه تعمیم یافته‌های این مطالعه به سایر سنین و مناطق بایستی با احتیاط صورت گیرد. در آینده اعتبار سنجی آزمون در سایر گروه‌های سنتی و شرایط فرهنگی مطلوب خواهد بود.

پیوست

نشان دهید که چند بار در سه ماه اخیر رفتارها و فعالیت‌های زیر را انجام داده‌اید.

4	3	2	1	
				من در اینترنت خودم را به جای فرد دیگری معرفی کردم و به نام او کامنت‌ها و نظراتی را گذاشتم
				من تصاویر و ویدئوهایی با محتوی جنسی یا وسوسه آمیز (برای مثال، در ساحل، اتاق پرو

			(رخت کن) را بدون رضایت افراد بدست آورده و آن‌ها را با استفاده از موبایل یا اینترنت به اشتراک گذاشتم.
			من تصاویر پزشکی (اصلاح شده) از افراد دیگر را در اینترنت برای آسیب رساندن به آن‌ها یا ریشخند کردن آن‌ها، منتشر کردم.
			من فرد دیگر را از فهرست مخاطبان برای جت، شبکه اجتماعی و یا برنامه پیام رسانی فوری بدون این که او کاری کرده باشد (و تنها به خاطر خصومت شخصی) حذف کرده‌ام.
			برای اذیت یک نفر، من با اوتماس تلفنی برقرار کردم و عمدتاً وقتی که به گوشی پاسخ داد جواب او را ندادم.
			من تصاویر یا ویدئوهای واقعی از یک فرد در اینترنت بدون اجازه او برای آسیب زدن به او یا تمسخر او منتشر کردم.
			من برای توهین یا اذیت کردن یک فرد با او تماس گرفتم.
			من فردی را با اظهارات توهین آمیز و زننده در شبکه‌های اجتماعی اذیت کردم.
			من با استفاده از یک تلفن موبایل یا اینترنت، تصاویر و ویدئوهای با ماهیت جنسی و تحریک کننده را بدون اجازه او منتشر کردم.
			- من فردی را زدم، از او فیلم گرفتم و سپس این فیلم را منتشر کردم.
			- من با استفاده از پیامک کوتاه یا برنامه‌های پیام رسانی فوری (برای مثال واتس آپ به یک نفر توهین کردم)
			- من خودم را به جای کسی دیگر در تویتر معرفی کرده و یک صفحه شخصی جعلی (تصویر، اطلاعات شخصی جعلی) را ایجاد کرده و از طریق این صفحه به او توهین کرده و یا او را به تمسخر گرفتم.
			- من در مورد فردی در یک شبکه اجتماعی یا بازی آنلاین شکایت دروغین کردم و این مسئله باعث شد تا او از این شبکه اخراج شود.
			- من فرد دیگری را مجبور به انجام کارهایی بر خلاف میلش (بدون توجه به این که آیا او با انجام این کار موافق بود یا خیر) با تهدید کردن او به پخش پیام‌ها یا تصاویر خصوصی او کردم.
			- من کسی را مجبور به انجام کار تحقیر آمیز کرده، سپس از او فیلم گرفتم و برای اذیت کردن او، این فیلم را پخش کردم.
			- من با افراد دیگر نقشه‌ای کشیدم تا فرد دیگری را در شبکه‌های اجتماعی رد کرده و نادیده بگیریم.
			- من تماس‌های ناشناس برای تهدید و ارباب یک نفر انجام دادم.
			- من به رمز عبور فردی دیگر دست پیدا کردم و پیام‌های ناراحت کننده‌ای را به یک آشنا از طرف او فرستادم (گویی که بین آن‌ها مسئله‌ای و مشکلی پیش آمده باشد)
			- من شایعاتی را در مورد یک فرد در شبکه اجتماعی منتشر کردم.